

Ing. Josef Beneš

Dne 18. června 2018 zemřel náhle ve věku 89 let Ing. Josef Beneš, vodohospodář a dlouholetý člen redakční rady našeho časopisu.

Narodil se v Klatovech, odkud po absolvování gymnázia odešel do Prahy, kde v roce 1953 úspěšně dokončil studium stavební fakulty ČVUT, zdravotně-vodohospodářského směru.

Na základě umístěnky se jeho prvním pracovištěm stalo Vodohospodářské rozvojové středisko v Praze. V roce 1956 přešel na Ústřední správu vodního hospodářství, kde se zabýval problematikou čistoty vod. Po dvou letech byl převeden na Ministerstvo energetiky a vodního hospodářství a státní správě zůstal věrný celý svůj aktivní pracovní život. Sice názvy ministerstev se vlivem reorganizací několikrát změnily, ale stále to byla ministerstva, která měla v kompetenci vodní hospodářství. Nejprve působil jako inženýr technolog a dále na ministerstvech ve funkcích vedoucího oddělení postupně v oblastech průmyslových vod, čistoty vod, koncepce rozvoje vodního hospodářství, vědy a techniky nebo typizace a normalizace. Byl u zrodu plánů výstavby čistíren odpadních vod, na jejichž vypracování a posuzování se aktivně podílel; zasloužil se o prosazení výstavby řady významných ČOV. Spolupracoval i na přípravě úprav zákona o vodách a prováděcích předpisů.

Z jeho zaměření na čistotu vod vyplynula i účast na jednáních o hraničních vodách s Německem, Polskem a Maďarskem. Zde uplatnil nejen odborné znalosti, ale také znalosti cizích jazyků.

Od roku 1989 pracoval na federálním Ústavu životního prostředí a využívání přírodních zdrojů, kde byl od roku 1992 pověřen řízením pobočky Praha. V důchodovém věku od roku 1993 ještě působil na Výzkumném ústavu vodního hospodářství TGM.

Významnou součástí jeho činnosti bylo jeho dlouhodobé

působení v odborných časopisech, a to v redakcích Vodní hospodářství, Vodohospodářsky spravodajca, VTEI a zejména v časopise Sovak. Členem redakční rady časopisu byl až do konce svého života a s jeho prací se mohli čtenáři setkávat téměř v každém čísle, neboť díky své odborné erudici a jazykovým znalostem zprostředkovával ze zahraničních odborných časopisů nejnovější poznatky o vývoji oboru vodovodů, kanalizací a čištění odpadních vod.

Svůj život zasvětil vodě profesně, ale i srdcem. Jeho životní láskou byla Vltava, Labe, Vltavská kaskáda, Berounka, Úhlava, Mže i Úslava. Měl štěstí na rodinné zázemí, s manželkou Bělou by letos oslavil 60 let společného života naplněného láskou a společnými zájmy. Rádi cestovali a poznávali blízké i vzdálené kraje. Vychovali spolu syna a dceru, miloval svá vnoučata a všem jim předával svou lásku k přírodě a ke sportu. Věnoval se i třem pravnoučatům, z kterých měl velikou radost.

S manželkou se věnovali hlavně lyžování, turistice, cyklistice, veslování a volejbalu, který společně hráli i po jeho sedmdesátce. Ještě v roce 1988 reprezentoval Josef Beneš ve volejbale ministerstvo na Sportovních vodohospodářských hrách.

Ti, kteří se s Josefem Benešem setkávali, na něho vzpomínají jako na člověka vzdělaného, odborně na výši,

ale také jako na kamaráda, který měl klidnou, veselou, nekonfliktní povahu. Byl společenský, a tak měl i mezi kolegy mnoho dlouholetých přátel, se kterými se rád scházel i po odchodu do důchodu. Všichni na něj budeme vzpomínat s úctou.

Redakční rada

